GAZETA KRAKOWSKA

Nro 9.

W Niedzielę Dnia 1 Lutego 1801.

Z Wiednia d. 24. Stycznia.

Przez wzgląd na dobre zasługi sekretarza Gubernium niższey Austryi Józefa Schmelte, i koncepistę Franciszka P ü a tinger, raczył J. C. K. M. nayłaskawiey pierwszego konsyliarzem rzą Gubernium, drugiego sekretarzem nayłaskawiey mianować.

Z Podobnychże względow raczył J.C.K. M. registratora w woienney kancellaryi nadworney, Edmunda Alio, rownie iak kommissarza polowego, Ferdynanda Schmidlin, aktualnemi sekretarzami w woienney kancelaryi mianować.

W gabinetowym liście pod d. 8 Stycznia odesłał J. C. K. M. ministrowi skarbowemu, hrabiemu Saurau, złożone mu od niewymieniaiącego się 100 ryń. na dobrowolną woienną składkę, z wyrażeniem swego naywyższego ukontentowania.

D. 8 Stycznia umarł tu po krotkiey chorobie na paraliż, Ignacy Mitle de Löwenkreuz, konsyliarz referuiący w nadworney kancelaryi woienney, w 63 roku życia swego.

D. 16 t. m. dana była na redutowey sali wielka akademia muzyczna na wsparcie rannych żołnierzy, na którey zebrano 7183 ryń. 28 kr.

Mieszkańcy Styryi, dla przyspieszenia uzbroień przed wkroczeniem tam nieprzyiaciela, dali nowy dowod swego szlachetnego patryotyzmu przez złożenie znacznych składek. Imiona dawcow, rownie iak ilość składek będą w dodatku tuteyszey gazety oznaymione.

Dla korpusu strzelcow niższey Austryi nadesłały ieszcze z wielu mieysc znaczne składki. Tuteyszy właściciel domu na Wiedynie, Franciszek Nikel, dostawił także bezpłatnie 1000 koszul i 179 gatek.

Wierni mieszczanie Presburga w Węgrzech dla dania dowodu swey gorliwości dla Monarchy uformowali i ubrali w miesiącu Listopadzie 1800 swoim kosztem kompanią strzelcow, na utrzymanie publicznego bezpieczeństwa i porządku. D. 11 Stycznia chorągiew tey kompanii została od tamteyszego proboszcza w kości-

ile Trynitarzow uroczyście poświęcona. Xżna Grassalkowitsch trzymała tę chorągiew wraz z swoim małżonkiem w czasie tey uroczystości, i przyozdobiła ią wstęgą bogato szytą z napisem: *Pro Rege, Lege & Patria.*

Zdarzenia Woienne.

Przez pułkownika de Best, od głownego sztabu, przysłał tu kommenderuiący ienerał iazdy hrabia Bellegarde wiadomość o zawartym także we Włoszech między obiema armiami zawieszeniu oręża. Trwałość iego iest ta sama co i w Niemczech. Demarkacyyna linia armii francuzkiey idzie po prawem brzegu rzeki Livenza, a cesarskiey po prawem rzeki Tagliamento. Obie linie przerzynaią gory oddzielaiące Tyrol od weneckich kraiow, i przytykaią przy Lienz w dolinie Puster do demarkacyyney linii w Niemczech. Mantua i Wenecya zostaią woyskiem cesarskim osadzone; pierwsza odbierać będzie co 10 dni potrzebną żywność. Peschiera, Verona, Legnago, Ferrara i Ankona będą woyskom francuzkim pod tym samem warunkiem, iak twierdze niemieckie, ustąpione, to iest do zawarcia pokoiu.

Z Rzymu d. 2. Stycznia.

Wielki wikaryusz Sommaglia imieniem Oyca S. Piusa VII. ogłosił następuiącą bullę:

" Bezobyczayność w ubiorach niewiast, którą nie tylko bogoboyni naśladowcy świętey Jezusa Chrystusa nauki, brzydzili się zawsze, ale nawet samiż cnotliwi poganie cierpieć nie mogli oney, była każdego czasu przez święte kościoła ustawy zakazana: i dla teyże przyczyny naywyżsi religii rządzcy, skoro tylko podobne gorszące wdzierały się w obyczaie bezprawia, nayostrzeysze śrzodki do zupełnego wytępienia onychże przedsiębrali. Tak w wieku naszym Klemens XI. i XIV., a w wieku przeszłym przykładny Innocenty XI., gdy przekonali się, iak dalece bezobyczayność w ubiorach niewiast nayzaraźliwszem staie się źrzodłem wszelkiego zepsucia, i wielorakiey głowną przyczyną nędzy, pod którey ciosem samo chrześciaństwo upaśćby mogło było, nayostrzeyszych użyć śrzodkow do założenia temu szerzącemu się złemu tamy, za rzecz przyzwoitą osądzili, i bullą swoią pod rokiem 1683 nie tylko postanowili, na zuchwałych i sprzeciwiaiących się takowemu rozkazowi klątwę rzucić, ale nadto wszystkim zalecili pasterzom i spowiednikom od podobney klątwy nikogo, wyiąwszy wychodzących z żywota nierozgrzeszać.

Rownie więc Jego Swiątobliwość Piius VII. przekonawszy się, że takowe bezrządy nakształt bystrey rzeki wszystkie okolice zalały, i one strachem i rozpaczą napełniły; gdy nadto wie dobrze, że oko chrześcianina nigdzie wzroku swego rzucić nie może, ażeby łudzącym nie było przymuszone uledz pozorom; gdy pomieniona zaraza nie tylko w prywatnych domach, na ulicach i po wszystkich schadzkach chełpliwie się rada pokazywać, ale ieszcze do tey przychodzi bezczelności, iż nawet świątynie Pańskie kazić się ozuchwala; a znaiąc rownie iak i iego poprzednik Innocenty XI., że rozwiozłość ta iest iednem z nayszkodliwszych źrzodeł nieszczęść, które chrześciaństwo, a nayszczegolniey Rzym uciskaią, spodziewa się przeto, iż ukochane iego dzieci, na oycowski głos staną się powolnemi, i przymuszać go nie

zechcą przez nieposłuszeństwo swoie, do wymierzania surowości kary, na czem dobrotliwe iego serce wieleby cierpieć musiało, i coby iego skłonności nieznośny gwałt czyniło, gdyby pomimo ninieyszego zakazu, pomienione nierządy swoiego końca nie wzięły: dla czego Jego Swiątobliwość podchlebną ztąd czyni sobie nadzieię, ze oycowskie te napomnienia, staną się u dzieci iego dość silnemi do zaprowadzenia, przystoyności w ubiorze, skromności w postępowaniu, i obyczayności w obeyściu, które każdemu prawemu uczniowi Swiętey Ewangelii wrodzone bydź powinny.

Gdy takowa okoliczność iest nader wielkiey wagi, iako naucza i Klemens aleksandryyski, że " nienależy pozwalać niewiastom, w przytomności męszczyzn w mniey uczciwym pokazywać się stroiu, aby onychże do niebezpiecznych nie pociągać chuci i aby sameż ztąd powodu do grzechow nie znaydowały, gdy przez swoie ubiory wabić na się będą męszczyzny okomstatem Jego Swiątobliwość nakazała mi iako naysurowiey takowych zwodniczych ubiorow pod karą pieniężną i cielesną, stosownie do wielkości występku zakazać, i oświadczyć wyraźnie, że i rozwiozłe kobiety, tymże karom maią bydź podiegłe, które chociaż na rzut pierwszy oka zdaią się bydź ubranemi przystoynie, z tem wszystkiem, ponieważ ie lekka tylko przeyrzysta pokrywa suknia, przy nęcącym i okazałem piekrzydle, wszędzie w łudzącey i rozwiozłey daią się widzieć postawie. Teyże karze poddaią się, oycowie, mężowie, gospodarze, i rządzcy familii, za których zezwoleniem albo też pobłażaniem zony, corki, służący &c. ninieyszy przestępowałyby zakaz: rownież do odpowiedzi pociągnieni będą, krawcy tak męzcy iak białogłowscy, kupcy mod, iako też i ci, którzy handlem gorsetow, sznurowek i wszelkich ubiorow się bawią, i na ostatek wszyscy ci, którzy do zakazanych, a obyczaie każących zbytkowby się przykładali, chociażby nawet do prywatnych należeli domow, od wymienioney kary nie będą wyiętemi.

A gdy zwodniczy i przystoyność rażący niewiast ubior, na żadnem mieyscu więcey cierpianym nie będzie, tedy tem bardziey w świątyniach panskich nie może uchodzić, gdy nad to pierwszy apostoł i nawracacz niewiernych, kobietom inaczey, iak tylko rańtuchem osłonionym do kościoła wchodzić nie pozwalał. Niektóre niewiasty tak dalece posunęły swą smiałość, że odłożywszy na stronę nie tylko przystoyność lecz nawet i wstyd wszelki, iaki w oczach tylko znaydować się może kobiety i do iakiego każdy w obliczu Boga, a szczegulniey w świątyniach iest obowiązanym, iż nie wahaią się w stroiu wszelką przystoyność rażącym tamże się pokazywać, i na kształt niewstydnych niegdyś bożkow, fałszywych bałwanow na widok się wystawiać, a przez to gniew Naywyższego przeciw ludowi iego roziątrzać. Na takowe niewiasty cała surowość kary ma bydź wymierzona; ci wszyscy, plebanie, spowiednicy i inni urzędnicy kościoła iako też i słudzy ołtarza iako naysurowiey pod tąż samą karą maią nakazano, żeby takowym osobom Kommunii świętszey odmawiali i o tem wiadomość nam czynili, takowym niewiastom wstępu do świątyń bronili, a ieżeliby pomimo tego śmiały się tamże poka-

)2(

zać, natychmiast one wyganiać kazali: a w przypadku oporu, od zwierzchności mieyscowey, uwiadomiwszy ią wprzod o potrzebnych okolicznościach, pomocy żądali.

I daley nakazuie Jego Świątobliwość, (zostawuiąc to każdego sumnieniu,) wszystkim plebanom, spowiednikom, kaznodzieiom, nauczycielom katechizmu, i wszystkim sługom kościelnym, szczegulniey zaś przełożonym kościołow, ażeby nieułomney pokazali się bydź gorliwości, do wrażenia w umysły wszystkich takowych napomnień, ażeby podobne gorszące bezrządy swoy koniec iak nayprędzey wziąć mogły, a zaniedbana obyczayność nazad do swey dzielności przyszła, szczególniey zaś w świątyniach pańskich, gdzie przystoyność w ubiorze, i zewnętrznych postępkach, a osobliwiey bogoboyność stosowną do wielkości Twórcy iak nayściśley zachować należy, gdzie tenże Tworca iako na swoim tronie zawsze iest przytomnym.

Ninieysza bulla ma bydź wszędzie obwieszczona i na wszystkich publicznych placach poprzybiiana, ażeby każdy swe kroki mogł podług niey kierować.

Dan w seminarium w Rzymie dnia 16 Października 1800. „

Z Londynu d. 13. Stycznia.

Przed kilku dniami, w rozmaitych gazetach tuteyszych umieszczono list zapewniaiący, że rząd nasz, przez posła pruskiego żąda zawarcia pokoiu z Francyą, i że iuż do tego potrzebne poczyniono przygotowania.

Względem zaszłych na nowo krokow nieprzyiacielskich pomiędzy iednym angielskim kutrem i duńskim woiennym okrętem, w bliskości wyspy S. Tomasza ieden z naszych officyerow w Tortola następuiącą czyni wiadomość. "Od nieiakiego czasu kaper angielski Dreadnaught zabrał duński kupiecki okręt, za iednym prawie z muszketu wystrzałem, który wierzch okrętu kupieckiego przedziurawił. Gdy potem kupieckie papiery przetrząśniono, i nic w nich przeciwnego się nie znalazło, okręt puszczony został. W tym czasie ieden duński kuter zaczął krążyć w pobliżu wyspy S. Tomasza, i za zbliżeniem się angielskiego kapra przywitał go wystrzałem: ten nie uważaiąc na to, czekał zupełnego zbliżenia. Na ten czas duński kapitan wezwał dowodzcy angielskiego, aby się na iego udał okręt, co iednak odrzuconem zostało z przełożeniem, iż by było przeciwko zwyczaiowi oddalać rządcy od swoiego okrętu. Tym czasem kazał bat wysłać dla przeyrzenia duńskich papierow. Na to kapitan duński kazał dadź do angielskiego kapra ze wszystkich armat ognia, na który angielski kaper odpowiedział. Wszczęła się zatem żwawa utarczka, w którey kapitan i wielu maytkow duńskich poległo, a okręt mocno uszkodzonym został. Angielski kapitan wstrzymał także swoy ogień skoro postrzegł zbliżaiącego się drugiego duńskiego kutra, i oddalił się pomimo szkod poniesionych w rozprawie.„

Marynarka amerykańska składa się z 34 okrętow woiennych od 44 do 12 armat i 15 galer.

Lord Nelson odebrał wczoray rozkaz od lordow admiralicyi do obięcia kommendy nad flottą, która po większey części składa się z okrętow 64 armat noszących. Jeżeli mniemanie, iakoby ta flotta na mo-

rze Baltyckie przeznaczoną była, iest prawdziwa, w krotce się wyiaśni.

W naszym wydziale marynarki znayduie się teraz, rachuiąc i woyska morskie które do 21,870 głow wynoszą, blizko 100,000 ludzi zdolnych do służby. Armia W. Brytanii wynosi 168189 żołnierza, nie rachuiąc do tego korpusu ochotnikow. Etat woyskowy Irlandyi składa się z 45,839 regularnego żołnierza, 27114 milicy i 53,557 Ycomanry czyli obywatelskiey iazdy, w to wchodzi wiele zagranicznych woysk w Indyach wschodnich i zachodnich.

Gazety nasze zamykaią w sobie następuiącą wiadomość: "W sam dzień nowego roku, gdy pierwszy raz na okręcie liniowym Royal William zawieszono banderę złączenia, masst na ktòrym ta bandera powiewała, złamał się i bandera w morze upadła. Na dniu iednak 5 t. m. przy wyciągnieniu kotwicy znaleziono tęż banderę mocno około niey obwinioną, sprawiło to wielką radość w maytkach, wszyscy albowiem z tym mniemaniu upewnili się, że bandera złączenia nie może lepszey znaleś ź podpory, nad kotwicę naszey marynarki."

Eskadra admirała Blanket złapała na Indyyskich morzach fregatę francuzką la Modest od 28 armat.

Jenerał Pulteney ma bydź o wyprawę swoią przeciwko Ferrolowi do sądu woiennego powołany.

Hrabia John Josua Carnsfort został baronem zjednoczonych królestw W. Brytanii i Irlandyi mianowany.

10 Jenerałow leitnantow zostało wyniesionych na stopień jenerałow, 25 jenerałow majorow, między któremi znayduie się Jerzy Starris, lord Malgrawe, Sir J. Craig. i t. d. na jenerałow leitnantow, 14 pułkownikow na jenerałow majorow, wielu podpułkownikow na połkownikow, i majorow na poddułkownikow.

Nasze gazety piszą, że pocztowe statki, które do tych czas wychodziły z Jarmut do Harwich przeniesionemi bydź maią, położenie bowiem Jarmut iest takie, iż w przypadku ognia lub wezbrania, weyścis i wyyście bardzoby trudnym było.

Gwardya otrzymała nową złączenia chorągiew.

Na dniu 8 flotta kanałowa od 18 liniowych okrętow znowu pod żagle wysała.

Z Paryża d. 9. Stycznia.

Dzisieyszy Monitor mieści w sobie listę 130 jakobinow i niespokoynych osób, które z Francyi wyprowadzone bydź maią, czyli iak teraz nazywaią za gruntem europeyskim rzpltey pod szczególnieyszy dozor oddane. Wyrok konsulow wydany w tey mierze iescze d 4 t. m. iest następuiący: "Na rapport ministra policyi i po wysłuchaniu rady stanu, stanowią konsulowie: Następuiący obywatele maią bydź pod szczegolnieyszy dozor za gruntem europeyskim rzpltey oddani: L. André, A. Bailly, J. F. Barbier, Boudray, Bescher, Boisjolly, Boniface, Bormans, Bouin, Besban, Bresevin, Barlois, Brochet, Chretien, C. L. Chavalier, Choudieu, Cardinot, Caretté, Chalandon, bywszy dozorca więzienia w Templu, który pozwolił uciec Sidnejowi Smith, Ceyrat, prezydent rzezi wrześniowy, Chateau, J. H. Chateauneuf, oyciec i syn, Cheval, Collette, Coquerelle, Cordas, Corchant, Cozette, Crepin, Crosnier, Destrem, David, winiarz, Delabarre, Derval, Derville, Ducatel, Dufour, Dupont, Dusoufsy,

Con, Fiquet, Flamont, Felix-Lepelletier, Fontaine, Fouryon, Fourmier, Amerikanin, Freniere, Fyon, Gabriel, Gaspard, oba wrześniowi mordercy, Georget, Gerbaux, Giraud, Jan i Ludwik Gosset, Goulard, Guillemot, Humptet, Karol Hesse, Jacquot-Villeneuve, Jallubert, Jolly, Jourbeuil, Lageraldy, Lamberth, Laporte, B. Lacombe, Lefebure, pułkownik gwardyi, P. Lefebure, Lefrane, Legros, starszy morderca wrześniowy, Lemmery, Lepine, Leroy, J. N. Lesuer, Lebois, J. P. i Krzystof Linage, Louis, zwany Brutusem, Mamin, zaboyca Xżny Lamballe, Merlet wrześniowy morderca, Maignant, Merconet, Marseau, Marquesi, Marcelin, Marchand, mowca w raitszuli, Massard, Menessier, Metivier, szczep i Sulp. Michel, Millieres, Monease, Ludwik Moreau, Mulot, Niquille, Pachon, Nic. Paris, Perrault, Pepin, Pradel, Prevoct, Quiron oba ostatni wrześniowi mordercy, Richardet, Riviere, Rossignol, jenerał rewolucyyney armii, Rousselle, St. Amand, wrześniowy morderca, Saulnier, Saulnois, Serpollet, J. M. Simon, Soulier, Talot, Taillefer, S. H. Thiebault, Thirion, Tirot, Toulotte, Trehant, Vatar, Varay, Vanneck, Vauverain i Vitra."

Minister policyi, rzekł w swoim rapporcie względem tych osób: „Wszyscy ci ludzie nie są wprawdzie z puginałem w ręku schwytani, ale wszyscy są znani za takich, iż go w każdym momencie są gotowi uchwycić, i niczego bardziey nie pragną, iak pogrążyć znowu Francyą w anarchii. Większa ich część wsławiła się zbrodniami, i stali niegodnemi przebaczenia, które często względem nich okazywano; teraz nie tylko idzie o ukaranie dawnych ich przestępstw, ale także o utrzymanie społecznego porządku." Senat potwierdził przez senatus-consultę wyprowadzenie tych ludzi, którzy byli duszą wszystkich spisków, agentami wszystkich gwałtow, i podłemi narzędziami zewnętrznych i wewnętrznych nieprzyiaciół, iako koniecznie potrzebne i do konstytucyi stosowne. — Ponieważ wielu z nich umknęło z Paryża, i iak się domyślaią, udali się drogą do Belgii, minister policyi przedsięwziął przeto potrzebne w tey mierze środki. (W Bruxelli aresztowano iuż wiele podeyrzanych osób.)

Jeneralność nasza przy armii egipskiey iest teraz następuiąca: Menou, jenerał kommenderuiący, 8 jenerałow dywizyynych Reynier, Dumas, Friant, Rampon, Lanusse, Verdier, Belliard i Sougis, i 12 brygady jenerałow, procz innych officyerow sztabowych.

Pogłoska, iakoby Tallien i Isnard, przeciw którym Menou bardzo się żalił, w Tulonie byli aresztowani, potrzebuie ieszcze potwierdzenia.

Hrabia Montgaillard i brat iego są aresztowani. Na audyencyi którą pierwszy konsul onegday ciału prawodawczemu dawał, P. Stapfer, który od niejakiego czasu sprawował tu interessa rzpltey helweckiey, był mu iako pełnomocny minister tey rzpltey prezentowany, a P. Guillaumot iako sekretarz duńskiey legacyi. — Papiery poszły dziś do 50 fr. za sto.

Względem zbrodni przeciw publiczney spokoyności będzie teraz osobny sąd kryminalny postanowiony, w którym nawet woyskowi zasiadać będą. Sąd ten ma sądzić skupienia, mordy, obelgi kupcom narodowych dobr wyrządzone &c.

D. 12. Stycznia.

Woiennego ministra Berthier przeznaczaią na ważne poselstwo w dalekie okolice.

Mowią o wyprawie przeciw Malcie, do którey obce woyska szczególniey będą się przykładać. — W naszych portach pomnożone są uzbroienia morskie. W Batawii będzie także pod admirałem de Winter uzbroiona flotta.

Sieyes bardzo pochwalił w senacie wyrok wyprowadzenia jakobinow i sam napisał senatus-consultę.

D. 9 jenerał Sprengporten znaydował się na rewii na polu marsowem, którą tam jenerał Lannes nad gwardyą konsulorną odprawił. Jenerał Müller, rodem z Münsterskiego kraiu, dawniey kommendant w Genui, został kommendantem Paryza mianowany.

Podług wiadomości z Hiszpanii mowią, iż tam 50,000 nowego woyska zaciągaią, i na wiosnę, ieżeli się Portugalia do pokoiu nie skłoni, z strony Hiszpanii będzie attakowaną.

Radca stanu Miot iest mianowany ogólnym administratorem departamentu Liamone w Korsyce z roczną pensyą 4000 fr.

Bonaparte proponował na kandydatow na wakuiące 4 mieysca w senacie dywizyynego jen: Collot przy armii reńskiey, potym Tronchet, nayuczeńszego w prawie w całey Francyi, ob. Crassou, i jenerała Harville, który od bitwy przy Jemappe aż do bitwy przy Marengo zawsze się dystenguował. Jenerał Collot zalecał Bonaparte senatowi temi słowy: "Oto podaie się pora do dania dowodu szacunku niezwyciężoney armii reńskiey, która pomimo ostrey pory roku, przezwyciężyła wszystkie trudności i od Hohenlinden aż wgłąbsz Austryi wkroczyła.,,

D. 9 konsulowie posłali do ciała prawodawczego poselstwo, w którym proponowali mu, żeby oświadczyło, iż armia wschodnia, administratorowie, uczeni i artyści, którzy pracuią nad urządzeniem i oświeceniem Egiptu, zasłużyli się dobrze oyczyznie. W poselstwie tym odmalowane są wszystkie waleczności czyny, i trudności armii egipskiey. Na wiadomość o nieszczęściu oyczyzny ściągnęły dawniey uczucia i powinność do Europy tego, który tą wyprawą kierował (Bonaparte). Nakoniec Anglicy przez groźby, i podchlebstwa wymogli ugodę w El Arisz. Naymężnieysi i nayzręcznieysi jener: pogrążeni zostali przez to w rozpaczy. Cnotliwy Dessaix podpisał ze łzami traktat, któremu był przeciwny. Tém czasem Anglia nie uznała tego traktatu, który przez swego pełnomocnika zawrzyć kazała. To odrzucenie zapewniło nam naypięknieyszą posiadłość. Egipt zaczena kwitnąć: ożywiony znowu handel w Alexandryi, wznieca iuż przemysł w naszych południowych departamentach &c. ,, Po przeczytaniu tego poselstwa ciało prawodawcze, rownie iak trybunat po wielu gorących pochwałach dekretowały, iż armia, uczeni &c. w Egipcie dobrze się zasłużyli oyczyznie.

Pod przeszłym ministrem hiszpańskim, kawalerem Urquijo, wydany został dekret, iż część iedna dobr klasztornych będzie sprzedana. To nie podobało się duchowieństwu, obwiniło przeto tego ministra o jansenism, ateuszostwo, &c.

W Turynie otworzoną znowu została szkoła głowna, i pensye professorow po-

większone są z dochodow dobr klasztornych.

W zachodnich departamentach aresztowano znowu wiele osob uzbroionych, przy ktorych znaleziono angielskie pieniądze. Znany dowodca Georges iest ściga ny, i spodziewaią się złapać go wkrotce.

Dla zabezpieczenia dostatecznie poczt nakazano, iż każdy deliżans ma bydź od 4 żołnierzy z kapralem prowadzony, i każdy z nich w 20 ładunkow opatrzony, a na noc będzie iszcze 2 dragonow dodanych. Jeżeli na deliżansie znaydować się będzie 50,000 fr. procz piechoty będzie go w nocy 4 dragonow konwoiowało. Każdy żołnierz dostanie na dzień 1 fr. nadgrody. Postylionowie będą w kordelas i parę pistoletow uzbroieni. Żadna poczta nie może bez przyzwoity ruszyć się eskorty, i nie ma się poty rozboynikom poddać, poki wszystkich ładunkow nie wystrzyła.

Słychać, iż X. de Lille tłomaczy Ray utracony Miltona na francuzki ięzyk.

Zostawiony rękopism przez J.J. Rousseau w Beaugency, został urzędownie d. 1 Stycznia otworzony. Oto iest list pisany w tey mierze przez prezydenta Beaugency do prefekta departamentowego:

" Obywatelu Prefekcie! Wezwany przez Panią de St. Foix, wnuczkę X Condillac, u ktorey był złozony rękopism J.J. Rousseau, powierzony przez niego ieywuiowi, aby nie był otworzony aż w roku 1801, byłem świadkiem otworzenia tego składu, o ktorym dziennikarze od nieiakiego czasu tak wiele pisali. Dzieło to ma tytuł: *Rousseau juge de Jean Jacques*, z dewizą: *Barbarus hic ego sum, qui i non inteligor illis.* Owidyusz. — Zaczena on się od wezwania Opatrzności; iest w 3 częściach: w pierwszey autor zbiia zarzuty przywłaszczenia sobie cudzych rzeczy, dowodzi, że iest autorem muzyki: *Du Devin du Village*; w drugiey broni swych obyczaiow i dowodzi czystość swych zamiarow; w trzeciey obiaśnia swe mysli, rozrzucone po iego dziełach, niesiląc się iednak na dowiedzenie ich prawdy. Jest to rozmowa między Francuzem i Rousseau. Ogółem dzieło to, wktórym widać często mężkie i mocne pioro autora Emila i Społecznego związku, zdaie się bydź napisane w tem czasie, kiedy nieszczęśliwy Rousseau, żywo był dotknięty niewdzięcznością i niesprawiedliwością wieku swego, uważał wszystkich ludzi za swoich nieprzyiaciół. Może będzie składać ieden tom in 8vo do 400 kart.

Podp. *Lasseux*.

Proces osob, które oskarzone były, iż d. 18 Vend. (10 Paździer ka) chciały pierwszego konsula na operze zamordować, został d. 9 w sądzie kryminalnym Sekwany zakończony. Demerville, Ceracchi, Arena i Topino Lebrun są na śmierć skazani, a reszta za niewinnych uznani. Osoby te są następuiące:

1. Dominik Demerville, będący dawniey w wydziale ocalenia, stary 33 lat;
2. Jozef Ceracchi, snycerz i zbiegły Rzymianin, stary 47 lat;
3. Jozef Arena, bywszy prawodawca, stary 39 lat;
4. J.F B. Topino Lebrun, malarz, stary 34 lat.
5. Jozef Diana, pisarz sądowy i zbiegły Rzymianin, stary 28 lat;
6. Magdalena Fumey, stara 38 lat;
7. Armand Daiteg, malarz, stary 67 lat;
8. Denis Lavigne, stary 66 lat.

Czterech pierwsi, iako przekonani o spisek na obalenie rządu, i godzący z tego powodu na życie pierwszego konsula, zostali po dwoch dniowych inkwizycyach na śmierć skazanemi. Niewiadomo ieszcze, czyli będą appelować do kassacyynego trybunału. — Nasze pisma uważaią, iż w tym samem dniu 7 Stycznia, kiedy proces przeciw Ceracchi &c. się rozpoczął, był także w roku 1757 zaczęty proces przeciw Damien zaboycy Ludwika XV. — Z 130 jakobinow i burzycieli, którzy maią bydź wyprowadzonemi dopiero 84 aresztowano, w liczbie których znayduie się Destrem, Karol Hesse &c.

DODATEK

DO № 9.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 1. LUTEGO 1801.

Z Zurich d. 2. Stycznia.

Lawatera iuż nie masz: dziś po południu o godzinie 3 słodka śmierć zakoń czyła iego liczne bole i cierpienia, które pochodziły z odebranych dawniey ran. Na kilka dni przed śmiercią dyktował ieszcze wiersze, które iego parafianom były czytane. Krotko przed śmiercią utracił mowę i przytomność. Smierć iego bratowey, przy którey dawniey bawił, zdaie się, iż iego zgon przyspieszyła. Ostatnie iego słowa do przytomnych były: " Modlcie się za mnie, a w krotce ieżeli będzie wola Boska, będę się za was modlił w niebie."

Z Hanau d. 13. Stycznia.

Wielu teraz ienerałow francuzkich pod czas trwaiącego zawieszenia broni za urlopem iedzie do Francyi, iako to: Dessolles, Richepanse, St. Suzanne, Duhesme i inni. Wodz iednak Moreau, podług chęci pierwszego konsula, aż do zapewnienia pokoiu zostanie przy armii. Jenerał Augereau, który teraz wraz z swoim adiutantem Siccard w wspaniałym biskupim zamku w Würzburgu mieszka, oczekuie do swoiego odiazdu na powrot kuryera z Paryża.

Na d. 9 ienerał Augereau w Würzburgu spełnił zdrowie za dobre powodzenie J.C.K.M. W Norymberdze, którędy ienerał cesarski Alaglio z załogą cytadelli Würzburskiey przechodził, officyerowie tamteysi korpusu francuzkiego, dla mieszkańcow bal dali.

Wiadomość, że ienerał Dessoiles, który do Paryża odiechał, przeznaczony iest na posła rzpltey w Wiedniu, potrzebuie potwierdzenia.

Z Bruxelli d. 8. Stycznia.

Wszyscy ieńcy rossyyscy, znayduiący się w Valenciennes, Cambray, Arras, maią się nieodwłocznie w Lill zgromadzić, tam odbiorą nowe mundury z pięknego sukna, i wszystkie potrzeby do długiego ich marszu. Pierwszy konsul chcąc okazać Rossyanom, iak dalece ma w szacunku ich męztwo, rozkazał każdemu żołnierzowi dadź karabin z fabryk francuzkich; tak opatrzeni ci ieńcy ruszą z Lille w wielu kolomnach, a przez Bruxellą, i linią neutralną wyższych Niemiec powrocą do swey oyczyzny. Jenerałowie i inni officyerowie rossyyscy w niewoli będący, maią wysłać deputacyą do Paryża, z oświadczeniem pierwszemu konsulowi swoiey wdzięczności.

Dowiaduiemy się z Hollandyi, że An-

glicy na morzu połnocnym zabrawszy kilka statkow rossyyskich, do Jarmut ie zaprowadzili. Liczba okrętow angielskich od Helder aż do wysp Zelandyi krążących codziennie się pomnaża; są domysły, że nieprzyiaciel ma zamiar blokowania kilku hollenderskich portow.

Z Berna d. 10. *Stycznia.*

Ob. Rengger minister interessow wewnętrznych wyieżdza dziś do Paryza; będzie on zostawał przy kongressie Lunewilskim wraz z ob. Glaire.

Rada wykonawcza przystąpiła teraz do zmiany administracyy rożnych kantonow, a między innemi w Zurich, Leman, Valais i Fryburgu.

Kommissya ciała prawodawczego, umocowana do zrobienia nowey konstytucyy, kończy iuż swoią pracę. Już ona odprawiła wiele konferencyy z radą wykonawcza; pochlebiaią tu sobie, że ten nowy układ konstytucyi nie tylko u mieszkańcow Helweckich ale i u cudzoziemcow zasłuży na pochwałę.

Z Strasburga d. 11. *Stycznia.*

Podług ostatnich doniesień od armii Gryzońskiey głowna kwatera miała bydź wkrotce z Tiranno do Idro przeniesiona. Jenerał Macdonald zupełnie iuż ozdrowiał. Większa część woysk pod iego rozkazami będących znaydowała się we Włoszech, po nad brzegiem połnocnym ieziora Garda; dywizya jenerała Vandamme była przy Arco i Riva, dywizya jenerała Baraguey-d'Hilliers przy Rocca d'Amfo, dywizya Jenerała Pully w okolicach Edolo. Dywizya odwodowa pod dowodztwem jenerała Rey i iazda były w drodze ku temu ostatniemu mieyscu. Armia obrociła swe kroki ku biskupstwu Trydenckiemu, dla zwrocenia prawego skrzydła armii austryackiey w przeprawie przez Atygę, i przymuszenia onego do cofnienia się.

Ob. Zschokke prefekt bazyleyski, w odezwie swoiey, zaprzeczył rozsianey wieści, iakoby to miasto miało bydź do Francyi przyłączonem.

Podług listow z Berna pod d. 7 pisanych ob. Rengger, minister interessow wewnętrznych, ma bydź przeznaczony na konsyliarza legacyi helweckiey w Paryzu.

DONIESIENIA

Z C. K. Pełnomocney Kommissyi zadworney na Galicyą zachodnią.

Ułaskawienie dla Chirurgow do służby polno woyskowey melduiących się.

Gdy liczba felczerow dla woysk i szpitalow pomnożona bydź musi, zapewniaią się więc ninieyszym, na mocy naywyższey decyzyi dnia 6go t. m. owym młodym zdatnym chirurgom, ktorzy się względnie tego u C. K. jeneralney kommendy tuteyszo kraiowey zamelduią, te same ułaskawienia, ktore się im iuż przez Rozporządzenie na dniu 3 maia r. p. wyszłe, przyrzekły. To iest:

Takowi chirurgowie będą zaraz początkowo, iako praktykanci polno chirurgiczni z pensyą miesięczną 12 zł. ryń. przyięci, nayzdatnieyszy z pomiędzy nich zaraz na aktualnych vicechirurgow promowani, i do polnych lazaretow na służbę odesłani; będą onym oraz na odieżdzie ich do armii końcem załatwienia expensy podrożney, sumy pieniężne zassygnowane; otrzymaią także ci, ktorzy dla niedostatku, sami sobie potrzebne kieszonkowe instrumenta sprawić nie mogą, na kupno tych instrumentow potrzebne pieniądze, za odpłaceniem takowych forszusow przez pomierne miesięczne raty.

Nie powątpiewa się dla tych przez Nayiaśnieyszego Pana dozwolonych ułaskawień, iż Chirurgowie tu i owdzie zbyteczni, powołowani przez obowiązek poddaństwa, oraz nadzieię przyszłego opatrzenia, stosownie do naywyższey myśli, na służbę lazaretow polnych poświęcą się. W Krakowie dnia 21 Lutego 1800.

Wincenty Antoni Fest.

Pracowita Roża Listewska ze wsi Mnin, cyr. Końskie Gal. Zachodniey od dwunastu lat ciągle opuszczona od męża swego Macieia Listewskiego, i żadney o nim przez tak długi czas niemaiąc wiadomości, prosi przez miłość bliźniego, aby kto wiedząc; czyli żyie lub nie, i gdzie się znayduie rzeczony Maciey Listewski, raczył uczynić wiadomość do Kantoru Gazety Krakowskiey.

Per C. R. Urbis Metropolis Cracoviae Magistratum omnibus & singulis notum redditur, quod Lapidea post Dnum: Emanuelem Laskiewicz civem hujatem relicta, in

platea Castrensi sub Nro. 26 consistens hic judicii die 13 Februarii a. c. hora 10 matt. pro parato ære publicæ hastæ exponetur.

Omnes itaque emendi cupidi pro die, hora & loco mox dicto eo addico comparituri inviantur, quod Ipsis fas sit, pretium æstimationis & conditiones lapideæ questionis in hujati regestratura inspicere creditores hypothecarii separatam citationem non expectando Juribus suis invigilent. Datum 8 Januarii 1801.

J. Gellinek.
M. Wohlman.
Pereg. Łodziński.

Ex Consilio Mgstrus. C. R. Urbis Metropls. Cracoviæ.
Kawski.

Magistrat C. K. Stołecznego miasta Krakowa, ninieyszemi publiczność uwiadomia, iż na prożbę JPani Angeliny Długoszewski wdowy, dom drewniany na Kleparzu na ulicy długiey pod Nrem. 107 stoiący, przez publiczną licytacyą na dniu 9 miesiaca Lutego roku 1801 tu na Ratuszu, o godzinie 10 zrana, za gotowe pieniądze sprzedany będzie.

Wszyscy zatym ochotę nabyć maiący, na dzień, godzinę, i mieysce, po wyżey rzeczone stawić się maią, wierzyciele hypotekę maiący, osobnego przypozwu nie czekaiąc, w prawach swych dopilnować się powinni. Dan w Krakowie d. 23 Grudnia 1800.

W słabości JW. Prezesa.
M. Wolhmann.
W. Bartsch.
Adal: Florkowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Kozłowski.

Ces. Krol. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Pani Annie z Wolskich Rusocki: że Panowie Jan Nepomucen Nidecki i Jan Nepomucen Sośnicki u Sądow tych, o zapłacenie summy 17,872 zł. pol. 2½ gro. z expensą prawną, żałobę na nią podali, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosili.

Gdy zaś Sądy te nie maiąc wiadomości gdzie ona zostaie, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znayduie się, oneyże Pani Annie z Wolskich Rusocki adwokata tuteyszego P. Bronickiego, z iey szkodą i iey kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proces teo stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; ona przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwotym, to iest w przeciągu 90 dni sama stanęła, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłała, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego Sądom tuteyszym wymieniła i podług przepisu tych śrzodkow prawa używała, ktore do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. Praw przypisać winna była.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cronenfels.
Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniey.
W Krakowie d. 17. Grudnia 18[illegible]0.
Weinmann.

Nayiaśnieyszy Pan raczył, stosownie do Rozporządzenia dnia 25 Września r. p. znayłaskawszego względu na owych wierzycieli urzędnikow, ktorym ci ostatni ieszcze przed ogłoszeniem Patentu tyczącego ograniczenie kontraktowania długow przez urzędnikow pod d. 25 Października 1798 wyszłego kwity z wyraźną Hypotheką pensyi swey mniey iak na połowę i aż do połowy wystawili, powtornie naymiłościwiey postanowić, iż takowym wierzycielom prawo do zapłaty z pensyi dłużnikom ich, pomimo gdyby i przed ogłoszeniem rzeczonego obwieszczenia sądowy areszt ani z zyskany, ani nawet ieszcze rozpoczęty był, w tym przypadku wolne zostawuie się, ieśli

wierzyciele i dłużnicy w ciągu terminu trzey miesięcznego w sądzie dla dłużnika właściwym potwierdzą, czyli wyznaią, iako że pensya ostatniego to iest dłużnika, weomu pierwey rzeczonemu to iest wierzycielowi ieszcze przed ogłoszeniem tyle razy wspomnionego tu Patentu w zastaw czyli w Hypothekę dana była.

Takowa więc naywyższa uchwała z tym dokładem ku wiadomości powszechney ogłasza się, iż termin takowy na trzy miesiące ustanowiony, dla Galicyi zachodniey od daty ninieyszego nastąpionego pierwszego obwieszczenia rozpocząć się ma.

Z C. K. pełnomocney Zadworney Kommissyi na Galicyą Zachodnią. W Krakowie d. 21 Listopada 1800.

Wincenty Antoni Fest.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Dominis Paulo & Josepho Mrokowskim Fratribus Medio præsentis Edicti hisce insinuatur quod nimirum Dna: Ursula de Mrokowskie Mietelska ad forum hocce adversus eos in causa puncto sequestrationis proventuum villæ Ruda Talubska in satisfactionem summæ 2000 fp. c. s. c. Libellum porrexerit judiciique opem, quoad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis terris absentiam ipsis hic loci degentem advocatum Gn. Chyliński J. U. D. ipsorum periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cum quo etiam lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hereditariis terris judiciarii codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsi eum in finem admoneantur ut die 4 Febr: 1801 hora 10 mane aut ipsi compareant, vel curatori dato, si quæ forte haberent juris sui adminicula tempestive transmittant, vel denique alium quempiam Mandatarium constituant, Foroque huic denominent & pro ordine præscripto ea juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverint, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibimet ipsis imputandas habebunt. Ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg hæreditariis Terris Leges.

Datum Lublini die 25 Novembris 1800.

Witterff.
Einberg.
Purtscher.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis.

Sahaneck.

Per Magistrastratum C. R. Urbis Metropolis Cracoviæ presentibus Edictalibus notum redditur pretiosa fatis olim Leopoldi Wittlingsbach derelicta, uti horologium aureum, horologium argenteum, sibulas argenteas, unum cochlear argenteum magnum, cum uno parvulo cultrum, denique & fuscinulam cumargenteis manubriis, medio publicæ licitationis die 13 februarii a. c. hora 10 matt, hic judicii plus offerenti, erga paratum pecuniam venundanda iri.

Omnes itaque emendi cupidi ad hic judicii in prefato termino comparendum, hisce inviantur. Datum 20 Januarii 1801.

J. Gellinek.
M. Wohlmann.
Lichocki.

Ex Consilio Magistratus C. R. Urbis Metropolis Cracoviæ.

Per Magistratum C. R Urbis Metropolio Cracoviæ. Omnibus & singulis quibus interest notum redditur, quod massa olim Sophiæ Warmuzina hic judicii die 13 Februarii a. c. hora 10 matt. pertractabitur.

Omnes itaque qui ad hanc massam sive via successionis sive jure crediti prætentiones aliquos habere credant, easdem in dicto superius termino coram delegata commissione pupillari subpena præclusi liquident. Datum 8 Januarii 1801.

J. Gellinek.
V. Lichocki.
T, Krzyżanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Urb. Cracoviæ.

Kawski.